

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 20. července 2022 o odvolání **obžalovaného: Václav M., narozený xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23. března 2022, č. j. 20 T 44/2021-118,

takto:

Odvolání obžalovaného Václava M. se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Novém Jičíně v hlavním líčení dne 23. 3. 2022 v trestní věci vedené pod sp. zn. 20 T 44/2021, uznal obž. Václava M. vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku, § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obž. Václav M. odsouzen k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 200 Kč, tedy 20 000 Kč. Podle § 72 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let.
2. Proti citovanému rozsudku podal včas a řádně odvolání obž. Václav M., v jehož písemném odůvodnění vypracovaném obhájcem uvedl, že odvolání zaměřuje podle § 258 odst. 1, písm. b), c), d) tr. ř. proti výrokům o vině i trestu. Doznal se pouze k jízdě, nesouhlasí s tím, že by řídil ve stavu vylučujícím způsobilost, kdy k masivnímu požívání alkoholu došlo až po nehodě v místě jeho bydliště, jelikož se cítil rozrušený z důvodu poškození auta svých rodičů, a vypil zhruba ¼ láhve alkoholu Jägermeister. Poukázal na svůj výslech u hlavního líčení s tím, že mu byly kladeny návodné otázky ve vztahu k objemu láhve alkoholu, kdy uvedl, že šlo asi o láhev o objemu 0,7 l. Nelze vycházet z dojmu, že láhev měla objem 0,7 l, přičemž objem mohl být 1 l, což následně u hlavního líčení uvedl, že jak si to pamatuje, tak by se mělo jednat o litrovou láhev. Navíc pojem, že vypil zhruba ¼ láhve považoval za pojem neurčitý. Pokud by soud vycházel z litrové láhve, dle znaleckého posudku mohla být hladina alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní nehody v rozpětí 0,93 – 1,02 promile, či klidně méně, neboť odhad čtvrtiny láhve se nemusí a zpravidla z logiky věci se neshoduje s přesnou hladinou 0,18 l. Obžalovaný mohl požit větší množství tvrdého alkoholu, což by ještě více snižovalo hladinu alkoholu v době dopravní nehody. Dále obžalovaný poukázal na skutečnost, že ani jeden ze zasahujících policistů nedokázal vyvrátit jeho tvrzení, kdy si na předmětnou událost téměř nepamatují. Rovněž ani jeden z nich nebyl přítomen dopravní nehodě, kdy by mohl zhodnotit stav obžalovaného, např. zápach alkoholu z úst či celkový stav ovlivněný alkoholem. Policisté se dostavili až na místo trvalého bydliště obžalovaného, kdy první dechová zkouška proběhla více jak hodinu po ukončení jízdy obžalovaným. S ohledem na výše uvedené neexistují důkazy, na základě kterých by byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy že obžalovaný řídil motorové vozidlo ve stavu vylučujícím způsobilost.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

Zpochybňovat výpověď obžalovaného a rovněž i nepřímou dovozovat jeho nezpůsobilost k řízení motorových vozidel by ještě bylo možné za dobrého počasí, kdy by k nabourání do plotu sousedů mohlo dojít neschopností bezpečně ovládat vozidlo. Vzhledem ke sněhové pokrývce vozovky v době dopravní nehody je takové nepřímé dovozování vyloučeno, neboť nepříznivý stav vozovky ve spojení s nezkušeností obžalovaného mohlo způsobit dopravní nehodu i ve zcela střízlivém stavu, kdy, jak obžalovaný uvedl, před jízdou ještě požil dvě piva. Obžalovaný uvedl, že se obžalobě nepodařilo prokázat, že by řídil motorové vozidlo s hladinou alkoholu v krvi dosahující výše 1 promile. Připomenul, že jedním ze základních principů trestního práva je, že pokud existují pochybnosti o vině obžalovaného, má být rozhodnuto v jeho prospěch, avšak v tomto případě tak nebylo učiněno. Poukázal na svou výpověď, kterou považuje za věrohodnou. Soud vycházel z objemu láhve 0,7 l na základě návodné otázky se zcela neurčitou odpovědí, čemuž pak odpovídalo i zpracování znaleckého posudku na základě zcela nepřesných údajů. Dodatečné doplnění znaleckého posudku týkající se láhve o objemu 1 l založilo důvodné pochybnosti o trestní odpovědnosti obžalovaného, neboť hladina alkoholu v krvi v době dopravní nehody se podle znalce při přesně ¼ vypité láhve mohlo pohybovat v rozmezí 0,93 – 1,02 promile, kdy i uvedení vypité hodnoty je zcela orientační, tudíž mohlo být nejen menší, ale i větší, čímž by mohla být hladina alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní nehody ještě nižší, čímž by byla vyloučena jeho trestní odpovědnost a jeho jednání by bylo možno postihnout jako přestupek. Obžalovaný odkázal na zásadu *in dubio pro reo*. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla postoupena příslušnému správnímu orgánu.

3. Obžalovaný byl vyrozuměn vzorem skupiny tr. ř. 14 o konání veřejnému zasedání, přičemž vyrozumění mu bylo doručeno na adresu, kterou určil pro účely doručování. Lhůta k přípravě na veřejné zasedání dle ust. § 233 odst. 2 tr. ř. v trvání pěti dnů byla zachována. K veřejnému zasedání se obžalovaný nedostavil a svou neúčast u veřejného zasedání omluvil prostřednictvím svého obhájce, kdy požádal o konání veřejného zasedání v nepřítomnosti. Jelikož byly splněny zákonné podmínky a nebylo shledáno překážek, bylo veřejné zasedání konáno v nepřítomnosti obžalovaného.
4. Odvolání bylo podáno včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.) oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
5. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Jelikož podané odvolání směřovalo proti výrokům o vině i trestu, bylo povinností odvolacího soudu přezkoumat všechny výroky rozsudku vztahující se k odvolateli.
6. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Okresní soud provedl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodně pro zjištění skutečného stavu věci. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytýknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logickým a přesvědčivě zdůvodněným postupem se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Okresnímu soudu pak není možno vytýkat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr. ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů okresním soudem, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92-I. nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08).

Rozsudek není stížen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr. ř.

7. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaného je zaměřeno proti způsobu hodnocení důkazů okresním soudem, tímto i do skutkových zjištění a právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaného. Okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč vychází z výpovědí svědků Antonína D., Františka J., Ondřeje P., Tomáše Š. a Jana B., závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, specializace klinická toxikologie, a výsledku znalkyně RNDr. Marie Staňkové, výsledků měření přístrojem Dräger stanovící přepočtem z dechu hladinu alkoholu v krvi (č. l. 44, 45), protokolu o dopravní nehodě, plánu a fotodokumentace (č. l. 2-8), jakož i dalších provedených listinných důkazů prokazujících vinu obžalovaného. Krajský soud se s hodnocením důkazů okresního soudu ztotožnil a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaného. Krajský soud neshledal v žádném případě extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a na jejich základě učiněnými skutkovými zjištěními. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. IV ÚS 415/11). Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaného na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem za situace, kdy provedené důkazy a jejich hodnocení umožňují učinit závěr, že okresní soud při svém rozhodování nepochybil. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.
8. Okresní soud správně právně kvalifikoval protiprávní jednání jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, když bylo prokázáno, že vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a takovým činem způsobil dopravní nehodu. Uvedeného jednání se dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem a takto učinil. V podrobnostech je možno odkázat na odůvodnění rozsudku okresního soudu.
9. Odvolací námitky obžalovaného týkající se druhu a množství požitého alkoholu po dopravní nehodě byla shledána nedůvodnou. Krajský soud nepovažuje dotaz v hlavním líčení, z jaké láhve obžalovaný pil alkohol, za otázku návodnou, neboť okresní soud touto otázkou pouze upřesňoval, z jaké láhve konkrétního objemu obžalovaný požíval alkohol zn. Jägermeister. Obžalovaný objem láhve upřesnil na 0,7 l, ze které vypil asi 1/4. S ohledem na výpověď obžalovaného, kdy tento měl před dopravní nehodou vypít dvě piva desetistupňová mezi 21:00 až 21:30 hod. a následně až po dopravní nehodě měl konzumovat alkohol zn. Jägermeister, znalkyně dospěla k závěru, že obžalovaný by před dopravní nehodou musel mít nejméně 1,3 promile alkoholu v krvi. V době dechové zkoušky v čase 00:25 až 00:31 hod. by obžalovaný musel mít v krvi 0,9 promile alkoholu. Při dechové zkoušce obžalovaného však bylo zjištěno, že měl hladinu alkoholu v krvi přepočtem z dechu 2,13 až 2,16 promile. Je tedy zřejmé, že je zde zásadní rozpor mezi hladinou alkoholu v krvi, kterou obžalovaný mohl teoreticky v době dechové zkoušky mít v případě požívání alkoholu po dopravní nehodě a mezi fakticky hladinou alkoholu v krvi zjištěnou dechovou zkouškou. Krajský soud proto vyhodnotil obhajobu obžalovaného jako účelovou, vedenou snahou vyvinut se z protiprávního jednání, kdy jím uváděné údaje o druhu a množství požitého alkoholu neodpovídají fakticky zjištěné hladině alkoholu v krvi obžalovaného v době dechové zkoušky a tímto i v době řízení motorového vozidla. Obžalovaný dle závěrů znaleckého posudku měl v době řízení motorového vozidla hladinu alkoholu v krvi nejméně 2,27 promile (č. l. 91). Tomuto závěru odpovídá i počínání obžalovaného při jízdě motorovým vozidlem, kdy tento nezvládl jízdu v podnapilém stavu, resp. ve stavu, který vylučoval způsobilost řídit motorová vozidla, kdy při průjezdu levotočivou zatáčkou nezvládl řízení a narazil vozidlem do oplocení a následně při další

jízdě, a to couvání, narazil do dalšího oplocení a z místa dopravní nehody ujel. Obžalovaný ve své výpovědi v hlavním líčení neuvedl skutečnost, že požíval alkohol z láhve o objemu 1 l. Skutečnost, že alkohol konzumoval z lahve o objemu 1 l, počal tvrdit až ve své závěrečné řeči. Krajský soud této obhajobě obžalovaného neuvěřil, když tuto považuje za účelovou vedenou snahou vyvinut se z protiprávního jednání, kdy svou obhajobu účelově pozměnil až v kontextu provedených důkazů v hlavním líčení.

10. I v případě, že by krajský soud vycházel z hladiny alkoholu v krvi obžalovaného po požití ¼ lahve alkoholu zn. Jägermeister o objemu 1 l po dopravní nehodě, tak dle závěrů znaleckého posudku, resp. výsledku znalkyně v hlavním líčení, by hladina alkoholu v krvi obžalovaného v době řízení motorového vozidla činila 0,93 až 1,02 promile, tedy nejméně 0,93 promile. I za této situace krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a to ve stavu, kdy nebyl schopen bezpečně řídit motorové vozidlo, jeho způsobilost řídit motorové vozidlo byla vyloučena. O tomto závěru svědčí zejména způsob jízdy obžalovaného, který i přes vědomost o povětrnostních podmínkách nezvládl řízení motorového vozidla při průjezdu zatáčkou, přičemž narazil do oplocení domu, poté opětovně řídil motorové vozidlo, kdy při couvání narazil zadní částí vozidla do oplocení domu a z místa dopravní nehody, vědom si skutečnosti, že řídil pod vlivem alkoholu, ujel. Obžalovaný způsobil dopravní nehodu, kdy o charakteru jeho jízdy, resp. nezvládnutí řízení motorového vozidla s ohledem na požitý alkohol svědčí i rozsah způsobených škod na majetku a zejména rozsah poškození motorového vozidla. Závěr o naplnění znaku trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 odst. 1 tr. zákoníku je možno učinit také tehdy, je-li zjištěno i menší množství alkoholu v krvi řidiče, které se blíží k hranici 1 promile. V takových případech je důkazem o ovlivnění řidiče alkoholem a vyloučení jeho způsobilosti řídit motorové vozidlo např. svědecké výpovědi, znalecké posudky, chování řidiče, event. způsob jeho jízdy (rozhodnutí NS ČR 5 Tdo 874/2007, R 26/2008, 8 Tdo 586/2010). Odvolací námitky obžalovaného byly shledány nedůvodnými.
11. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu odvolacích námitek a dospěl k závěru, že uložený trest v přezkoumávané části rozsudku je zákonný a správný. Okresní soud se ve svém odůvodnění spolehlivě vypořádal s hledisky pro ukládání trestu stanovenými v ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, když hodnotil veškeré okolnosti svědčící jak ve prospěch a i v neprospěch obžalovaného, a proto uložený peněžitý trest v celkové výměře 20 000 Kč a současně uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 roků, nelze považovat za trest nepřiměřeně mírný co do druhu a výměry trestu. Peněžitý trest byl obžalovanému správně stanoven s přihlédnutím k charakteru projednávané trestné činnosti, dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a jeho osobním a majetkovým poměrům. Okresní soud nepochybil, pokud peněžitý trest obžalovanému uložil v celkové výměře 20 000 Kč, skládající se ze 100 denních sazeb, přičemž 1 denní sazba činí 200 Kč. Obžalovanému byl správně uložen rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 roků, když se dopustil úmyslné trestné činnosti v přímé souvislosti s řízením motorových vozidel. Trest byl uložen v první čtvrtině zákonné trestní sazby umožňující uložit tento druh trestu v sazbě od 1 do 10 let. Při stanovení výměry trestu zákazu činnosti okresní soud dostatečným způsobem zohlednil míru ovlivnění alkoholem obžalovaného v době řízení motorového vozidla. Okresní soud správným způsobem vyhodnotil dosavadní bezúhonnost obžalovaného, jakož i jeho doznání, kdy krajský soud se s takovým způsobem hodnocení ztotožnil. Shora uvedený trest je adekvátním jak s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestného činu, pro který je obžalovaný odsuzován, tak s poukazem na jeho osobu, možnost jeho nápravy a v neposlední řadě by tresty měl splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence kriminality.
12. S ohledem na shora uvedené Krajský soud v Ostravě odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítl dle § 256 tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 20. července 2022

JUDr. Jaroslava Miketová, v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus, v. r.